

Energimyndigheten
hbk@energimyndigheten.se

Svar på remiss av Energimyndighetens förslag till föreskrifter om kvotplikt för biodrivmedel

SveMin har tagit del av regeringens förslag till förordning om kvotplikt för biodrivmedel och Energimyndighetens förslag till föreskrifter om kvotplikt för biodrivmedel samt övriga dokument som bifogades remissutskicket.

Allmänna synpunkter

SveMins medlemsföretag arbetar med gruvrelaterad verksamhet inklusive entreprenadarbeten i anslutning till gruvor och prospektering. Rent generellt är gruvbranschen oroad över vad den snabba implementeringen av kvotpliktlagen innebär. Företagen har stora fordonsflottor inklusive specialfordon som är anpassade för att lasta och frakta mycket stora tonnager av malm och sidoberg upp ur dagbrottsgruvor. I underjordsgruvor används eldriven utrustning i den utsträckning det är ändamålsenligt men även dieselfordon måste användas i stor utsträckning, framförallt när det krävs mobilitet och flexibilitet samt för uppföring av malm i snedbana. Motorerna i gruvfordonen är långt utvecklade när det gäller bränslereffektivitet och emissioner för att kunna leva upp till stränga arbetsmiljöregler för luftkvalitet samt drifekonomi. Detta ställer höga krav på bränslet som används. Världsmarknaden för dessa gruvfordon domineras av några få aktörer och de svenska kunderna är i detta perspektiv små spelare. SveMin bedömer att risken är stor att dessa globala fordonsleverantörer inte kommer att kunna garantera funktionen i maskinerna med ovanliga bränsleblandningar såsom svenska biobränslen.

Med nuvarande produktionsvolymerna används ca 75 000 kubikmeter dieselbränsle för produktionen i gruvorna. Denna siffra förväntas öka betydligt de närmaste åren på grund av nya tillkommande gruvor och planerade produktionsökningar i befintliga verksamheter.

Parallellt med miljölagstiftningen ställer Arbetsmiljöverket krav på yrkeshygieniska mätningar på avgaser syftande till en god arbetsmiljö i underjordsgruvorna. Frågan om inverkan på luftkvaliteten ur yrkeshygienisk synvinkel av inblandning av andra beståndsdelar i bränslet är inte utredd och SveMin anser att det inte är försvarbart att införa regler för kvotpliktiga bränslen utan att dessa aspekter är klarlagda. SveMin anser att det inte finns tillräcklig information och kunskap om inverkan av de biobränslen som reglerna om kvotplikt föreskriver för att kunna säkerställa gällande och framtida arbetsmiljökrav. Detta innebär att införandet av kvotplikten måste flyttas fram i tiden, alternativt att gruvverksamhet undantas från reglerna tills det finns tillräcklig kunskap.

En stor dagbrottsgruva kan producera 20 - 30 miljoner ton malm och sidoberg på ett år. Alla stora dagbrottsgruvor i Sverige ligger norr om polcirkeln där det är vanligt med temperaturer ned mot -40° C under perioden november till mars. Hittills gjorda erfarenheter av biobränslen har visat på stora svårigheter att bibehålla bränslets flytegenskaper vid låg temperatur. Sådana störningar är mycket allvarliga eftersom maskinerna då drabbas av driftsstopp med risk för motorskador. Möjligheterna att vidta motåtgärder vid kall väderlek är vidare förenade med stora svårigheter och arbetsmiljörisker. Innan bränsle med kvotplikt införs måste dess funktion under kalla förhållanden därför säkerställas. Det är helt nödvändigt för branschen att tillgången på bränslen som fungerar under dessa extrema och ofta långvariga förhållanden är säkerställd. Vid varmare klimat kan inte heller risken för bakterietillväxt i biobränsletillsatsen underskattas.

Sammanfattningsvis anser SveMin att ett alltför snabbt införande av kvotplikten innebär en överhängande risk för att tillsatsen av biobränsle innebär att bränsleblandningen inte uppfyller gruvbranschens kvalitetskrav med driftsstörningar och oönskad arbetsmiljöpåverkan som följd, kapacitet i de nordligaste delarna av landet där en stor del av gruvproduktionen sker äventyras samt att kvotplikt kommer att innebära en kraftig fördyring av bränslet.

Synpunkter på förslaget till föreskrifter

SveMin avstyrker en noggrannhet på tredje decimalen på en kubikmeter, d v s redovisning på liternivå är en onödigt hög ambitionsnivå, innebärande att registreringen av volymen måste ske vid varje pumpställe i ett kvotpliktigt företag (jfr. 4 §).

Flera av våra medlemsföretag lagrar, blandar och distribuerar bränsle från centrala anläggningar. För att göra redovisningen praktiskt hanterbar i dessa fall borde det vara möjligt att använda uppgifter för utgående lager som kvotpliktig volym och andel inblandat biobränsle. En realistisk målsättning borde vara att föreskriva en noggrannhet på kubikmeternivå istället för på liternivå som förskriften föreslår. SveMin bedömer att detta förslag inte har någon negativ betydelse för reglernas syfte, utan enbart medger en betydelsefull förenkling för de berörda aktörerna med tanke på att de aktuella volymerna ofta uppgår till tiotusentals kubikmeter diesel.

Med vänliga hälsning

Anders Lundkvist